

JOAN LLUÍS MORALEDA

TIRANT LO BLANC

PER A COBLA I TIMBALES

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Tirant lo Blanc

1a edició: desembre 2020

© Joan Lluís Moraleda

© DINSIC Publicacions Musicals, S.L.

Magatzem: Sepúlveda, 84 - 08015 Barcelona

Seu social: Gran Via de les Corts Catalanes, 529 - 08011 Barcelona

email: dinsic@dinsic.com - www.dinsic.com

Maquetació: DINSIC GRÀFIC

Imprès a: Service Point

Pau Casals, 161-163

08820 El Prat de Llobregat (Barcelona)

Dipòsit legal: B 22350-2020

ISMN:979-0-69238-918-7

La reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment, compresa la re-prografia i el tractament informàtic, i també la distribució d'exemplars mitjançant lloguer i préstec, resten rigorosament prohibides sense l'autorització escrita de l'editor o entitat autoritzada, i estaran sotmeses a les sancions establertes per la llei.

Distribueix: DINSIC Distribucions Musicals, S.L.

Magatzem: Sepúlveda, 84 - 08015 Barcelona

Seu social: Gran Via de les Corts Catalanes, 529 - 08011 Barcelona

email: dinsic@dinsic.com

www: www.dinsic.com

dinsic.com

‘TIRANT LO BLANC’

Poema cavalleresc

El destí escolar dels nens catalans nascuts durant la postguerra, després del 39, fou anar a una escola en què es feien les classes en castellà i s’ignorava tot el que fos literatura o llengua catalana de qualsevol mena.

No fou fins ben entrada la dècada dels 60 que la situació començà a normalitzar-se i tornàrem a poder comprar i llegir literatura catalana sense cap mena de problema.

Als anys 80, la composició de música per a cobla gaudí d’una certa empena i estímulo a la seva creació amb l’aparició de diversos concursos de composició als quals em vaig decidir a presentar com a jove compositor del moment.

En Tirant lo Blanc, personatge novel·lesc company d’etapa històrica del Quixot, recuperat sortosament de l’aïllament cultural a què fou sotmès per les circumstàncies, em semblà una excusa prou interessant per intentar presentar-lo com a heroi de glossa a la catalana.

Aquestes foren les bases literàries escollides per «musicar» i donar aspecte i consistència a la glossa:

- *Casament del rei d’Anglaterra*
- *Desfeta i mort del Gran Turc*
- *Prometatge d’en Tirant i na Carmesina*
- *Balls i festes de la Gran Victòria*

D’altra banda, els instruments de cobla, en tractar-se d’eines creades i pensades per tocar i fer música folklòrica, guarden encara una certa dosi de senzillesa de recursos tècnics que els acosta i molt als instruments del Renaixement:

- El flabiol, a les flautes de bec d’entre l’Edat Mitjana i el segle XVII.
- Els tibles i les tenores, a les xeremies en general.
- Les trompetes i els fiscorns, als *corni* i *buccine* de l’època.

Això em permeté donar a tota l’obra un caire renaixentista, guerrer i amorós a la vegada, però sempre narratiu i situat en l’època, una particularitat molt palpable, sobretot en tot el decurs de l’última part, anomenada «Balls i festes».

Aquest *Tirant* obtingué el primer premi del Concurs de Composició Ceret-Banyoles 86.

Posteriorment, el 1994, fou coreografiat per Eduard Ventura, de l’Esbart Dansaire de Rubí.

Després l’autor en feu una versió per a banda per a la Banda Simfònica Municipal de Barcelona i una per a orquestra feta a propòsit per a l’Orquestra Simfònica OBC.

‘TIRANT LO BLANC’

Poema caballeresco

El destino escolar de los niños catalanes nacidos durante la posguerra, después del 39, fue ir a una escuela en la que se hacían las clases en castellano y se ignoraba todo lo que fuera literatura o lengua catalana de cualquier tipo.

No fue hasta muy entrada la década de los 60 cuando la situación empezó a normalizarse y pudimos de nuevo comprar y leer literatura catalana sin ningún tipo de problema.

En los años 80, la composición de música para cobla recibió un cierto empujón y estímulo a su creación con la aparición de varios concursos de composición a los que decidí presentarme como joven compositor del momento.

Tirant lo Blanc, personaje novelesco compañero de etapa histórica de Don Quijote, recuperado afortunadamente del aislamiento cultural al que estuvo sometido por las circunstancias, me pareció una excusa suficientemente interesante para intentar presentarlo como héroe de glosa a la catalana.

Estas fueron las bases literarias escogidas para «musicar» y dar aspecto y consistencia a la glosa:

- Boda del rey de Inglaterra
- Derrota y muerte del Gran Turco
- Noviazgo de Tirant y Carmesina
- Bailes y fiestas de la Gran Victoria

Por otro lado, los instrumentos de cobla, al tratarse de herramientas creadas y pensadas para tocar y hacer música folclórica, guardan todavía una cierta dosis de sencillez de recursos técnicos que los acerca y mucho a los instrumentos del Renacimiento:

- El *flabiol*, a las flautas de pico existentes entre la Edad Media y el siglo XVII.
- Los tibles y las tenoras, a las chirimías en general.

Las trompetas y los fiscornos, a los *corni* y *buccine* de la época.

Esto me permitió dar a toda la obra un cariz renacentista, guerrero y amoroso a la vez, pero siempre narrativo y situado en la época, una particularidad muy palpable, sobre todo en todo el decurso de la última parte, llamada «Bailes y fiestas».

Ese *Tirant* obtuvo el primer premio del Concurso de Composición Ceret-Banyoles 86.

Posteriormente, en 1994, fue coreografiado por Eduard Ventura, del Esbart Dansaire de Rubí.

Después el autor hizo una versión para banda para la Banda Sinfónica Municipal de Barcelona y una para orquesta hecha a propósito para la Orquesta Sinfónica OBC.

TIRANT LO BLANC

Chivalrous poem

The school-related fate of Catalan children born during the post-Civil War period after 1939 was to attend a school where classes were delivered in Spanish with the result that all Catalan language and literature was entirely overlooked.

It was not until well into the 1960s that the situation began to level off and we would once again be able to buy and read Catalan literature without the slightest difficulty.

By the 1980s, music composition for the *cobla* ensemble had witnessed a degree of impetus and incentives for its creation owing to the emergence of several composition competitions I decided to take part in as a young composer at the time.

Tirant lo Blanc – a fictional character from the historical era of Don Quixote, fortunately recovered from the cultural isolation imposed by the circumstances – appeared to me to be an interesting enough excuse to try to introduce him as a hero of *Glose* in a Catalan style.

Wedding of the King of England

Defeat and Death of the Great Turk

Engagement of Tirant and Carmesina

Dances and Celebrations for the Great Victory

These were the literary foundations chosen in order to set the *Glose* “to music” and lend it shape and consistency.

Moreover, since they were tools created and conceived in order to perform and create folk music, *cobla* instruments still embody a certain measure of simplicity in technical resources that brings them ever closer to the instruments of the Renaissance:

The flabiol, akin to recorders between the Middle Ages and the 17th century.

The *tibles* and the *tenoras* (types of Catalan shawms), similar to xeremies in general.

The trumpets and horns, comparable to the French horns and buccinas of the time.

This enabled me to endow the whole work with a Renaissance, warrior and love-like embodiment at the same time, although always from a narrative, period-based perspective, a characteristic that is always palpable, especially throughout the final segment entitled “Dances and Celebrations”.

This Tirant secured the First Award in the Ceret-Banyoles 1986 Composition Competition.

It was subsequently choreographed in 1994 by Eduard Ventura of Rubí Esbart Dansaire traditional Catalan dance group.

The composer then went on to produce a version for ensemble for Barcelona Municipal Symphony Group and for orchestra composed specifically for the Barcelona Symphony and Catalonia National Orchestra.

(per a Cobla i Timbales)

Casament del rei d'Anglaterra

(1943)

The image shows a musical score for five instruments: Flabiol, Tible I en Fa, Tible II en Fa, Tenora I en Si♭, and Tenora II en Si♭. The score is written in 12/8 time and features a single melodic line for each instrument, with rests in the other staves. The key signature is three sharps (F#, C#, G#). The instruments are arranged vertically, with Flabiol at the top and Tenora II at the bottom. The score is divided into four measures by vertical bar lines. Each instrument has a single note in each measure, with the notes being: Flabiol (F#4), Tible I (F#4), Tible II (F#4), Tenora I (Bb3), and Tenora II (Bb3). The notes are written on a five-line staff with a treble clef and a 12/8 time signature.

Trompeta I
 en Si^b

Trompeta II
 en Si^b

Trompeta III
 en B^b

Trombó
 de pistóns
 en Do

Fiscorn I
 en Do

Fiscorn II
 en Do

The image shows a musical score for two instruments: Contrabaix (Double Bass) and Timbales. Both parts are written in bass clef with a key signature of one sharp (F#) and a time signature of 12/8. The Contrabaix part begins with a whole rest, followed by a series of eighth notes starting on G2, marked with an *f* dynamic and an *arc* instruction. The Timbales part begins with a series of eighth notes starting on G2, marked with an *f* dynamic and an accent (>).

II

Allegro aperto (♩ = 132 - 136)

III

Prometatge d'en Tirant i na Carmesina

Berceuse
242 $\text{♩} = 42$

Flabiol

Tible I
en Fa

Tible II
en Fa

Tenora I
en Sib

Tenora II
en Sib

Berceuse
242 $\text{♩} = 42$

Trompeta I
en Sib

Trompeta II
en Sib

Trompeta III
en Bb

Trombó
de pistons
en Do

Fiscorn I
en Do

Fiscorn II
en Do

Contrabaix

Timbales

solo *dolce* *mf*

sord. *p*

p *V* *p*

IV

Balls i festes de la gran victòria

317 **Allegro animato** ♩ = 120-128 25

Flabiol

Tible I
en Fa

Tible II
en Fa

Tenora I
en Si \flat

Tenora II
en Si \flat

317 **Allegro animato** ♩ = 120-128 25

Trompeta I
en Si \flat

Trompeta II
en Si \flat

Trompeta III
en B \flat

Trombó
de pistons
en Do

Fiscorn I
en Do

Fiscorn II
en Do

Contrabaix

317 D - B \flat - F

Timbales